

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 376/25
3.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Милимира Лукића, председника већа, Драгољуба Албијанића и Ксеније Огризовић, чланова већа, са судским саветником Иреном Јушковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Димитријевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.450/22 од 16.04.2024. године, у седници већа одржаној у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, **дана 03. јуна 2025. године**, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Димитријевића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.450/22 од 16.04.2024. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.450/22 од 16.04.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Београду Кпп.бр.301/22 од 21.07.2022. године, а који му се рачунао од 19.07.2022. године, када је лишен слободе, па до 11.09.2023. године, када му је притвор укинут решењем Вишег суда у Београду К.бр.450/22 од 11.09.2023. године, као и време проведено на мери забране напуштања стана, одређеној решењем Вишег суда у Београду К.бр.450/22 од 11.09.2023. године, а који му се рачуна од 11.09.2023. године до 16.04.2024. године, када је мера укинута.

Оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен је на парницу.

Окривљени је ослобођен трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, због повреде кривичног закона из члана 437 став 1 тачка 2 у вези члана 439 ЗКП и због погрешно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 у вези члана 440 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати на поновно суђење;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Димитријевић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и битне повреде одредаба кривичног поступка, са предлогом да се жалба усвоји, преиначи побијана пресуда и окривљени ослободи од оптужбе.

На жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одговор је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Димитријевић, са предлогом да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду одбије као неоснована.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр.416/25 од 05.05.2025. године предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно суђење, а да жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Димитријевића, одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом и жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду мишљење надлежног јавног тужиоца, датог у напред наведеном поднеску, нашао:

-жалбе су неосноване.

Жалбом јавног тужиоца побија се првостепена пресуда тако што се истиче да су разлози у образложењу пресуде о чињеницама које су предмет доказивања нејасни и у знатној мери противречни и да је погрешно утврђено чињенично стање, а што је довело до тога да суд неоправдано измени правну квалификацију и повреди кривични закон. Жалбом се у суштини истиче да разлози које суд наводи у прилог томе да је окривљени предузео радње извршења кривичног дела из члана 121 став 2 КЗ и да је умишљај окривљеног био управљен на извршење тешке телесне повреде су нејасни и противречни. Чињенице које потврђују постојање умишљаја на страни окривљеног АА ка лишењу живота оштећеног јесу начин извршења кривичног дела, локалитет повреда и средство којим су повреде нанете, што управо указује да је његов умишљај био усмерен ка лишењу живота окривљеног, посебно из разлога што је неспорно утврђено да је оштећени задобио убодину која је захватала леву унутрашњу бедрену артерију, услед које је дошло до крварења у меко ткиво са трбушног простора и изливом крви у трбушну дупљу.

Жалбом браниоца окривљеног побија се првостепена пресуда тако што се

истиче да је суд погрешно утврдио чињенично стање, јер из изведених доказа не произилази да је окривљени тешко телесно повредио, односно извршио напад на оштећеног ББ критичном приликом, да је једини доказ који терети окривљеног исказ оштећеног, те да сви остали докази не доказују ни посредно, ни непосредно ко је одговоран за наношење тешких телесних повреда оштећеном. Снимци камере и антрополошко вештачење доказују да се окривљени током дана када се десио критични догађај кретао на одређеној локацији у ... и не доказују ништа више од тога, а исказ оштећеног сам по себи не може бити довољан доказ да би се утврдила кривица окривљеног.

По оцени Апелационог суда у Београду побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, имајући у виду да је изрека пресуде јасна и разумљива, садржи све што у смислу одредаба ЗКП треба да садржи, у складу је са разлозима датим у образложењу побијане пресуде, при чему је првостепени суд о свим одлучним чињеницама у образложењу пресуде дао јасне и непротивречне разлоге, који не садрже никакве противречности и нејасноће.

Правилно је првостепени суд утврдио чињенично стање на основу свих изведених и правилно цењених доказа, које је оценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а у склопу изнете одбране окривљеног.

Наиме, првостепени суд је ценио одбрану окривљеног, па како је окривљени мењао одбрану у току поступка, првостепени суд је нашао да је до промене у одбрани дошло након што је налазом и мишљењем извршено компаративно вештачење од 26.08.2022. године и утврђено да је лице које у време критичног догађаја на себи носи црно бели дукс и црни доњи део тренерке и који на једном од снимака заједно са НН лицем трчи за још једним НН лицем, окривљени АА, па је суд прихватио део одбране окривљеног у којем је навео да је јурио оштећеног, јер је то у сагласности са другим изведеним доказима, снимцима надзорних камера и компаративним вештачењем, али наводе одбране окривљеног да критичном приликом није сустигао оштећеног и задао му повреде првостепени суд није прихватио, с обзиром да су овакви наводи у супротности са наводима оштећеног који је јасно и прецизно описао лице које га је јурило и које му је нанело повреде и то пре него што су прибављени снимци видео надзора кладионице “Моцарт”, ЈКП “Поште Србије” и продавнице “Shop and go”, а на којима се види лице које по својим карактеристикама одговара лицу какво је оштећени описао. Због тога је првостепени суд правилно прихватио овакав исказ оштећеног, налазећи да је на уверљив и доследан начин током целог поступка описао да су га пресрела два мушкарца, вербално га нападајући, односно називајући га манијаком, да га је песницом ударио окривљени АА по бради, након чега се он уплашио и кренуо да бежи и да су га окривљени и НН лице сустигли, почели да се међусобно гурају и ударају, а да му је окривљени АА задао више удараца рукама и ногама по глави и телу, па када је пао на земљу, да су га заједно шутирили, да би окривљени АА савио ногу на његова леђа и убо га једанпут ножем два прста даље поред кичме изнад дебелог меса, а да је то био баш окривљени АА, јер се друго НН лице у тренутку убода налазило испред њега. Како је оштећени тврдио да је лице које га је уболо имало доњи део-црни шушкавац, а горњи део му је био црно-бели шушкавац, овакав исказ је суд прихватио јер је у сагласности са записником о препознавању лица МУП РС ДП ПУ за Град Београд од 20.07.2022. године и налазом и мишљењем о извршеном компаративном

вештачењу, где је прегледом снимака надзорних видео камера кладионице “Моцарт”, ЈКП “Поште” и продавнице “Shop and go” уочено лице обучено у црно-белу тренерку, као друго у низу од три лица како трчи за НН лицем, а потом и кретање тог лица обученог у црно-белу тренерку, за кога је компаративном анализом утврђено да је окривљени АА. Стога је правилно првостепени суд нашао да је лице које је критичног дана оштећеном ББ задао више удараца рукама и ногама по глави и телу и након тога ножем убодну рану у виду убодине горње-унутрашњег квадранта левог задњишног предела, окривљени АА, при чему је за свој закључак дао јасне и аргументоване разлоге, који у погледу одлучних чињеница не садрже никакве противречности и нејасноће, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, а супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА оцењени су неоснованим.

На правилно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сви субјективни и објективни елементи кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 2 КЗ и да је окривљени поступао са директним умишљајем. Наиме, правилно је првостепени суд нашао да је једини логичан закључак да умишљај окривљеног није ишао за тим да оштећеног лиши живота, већ да је исти био свестан да убодом ножем у горње-унутрашњи квадрант левог задњишког предела истог може тешко телесно да повреди, а што је и хтео, имајући у виду чињеницу да је окривљени након што је са још једним НН лицем сустигао оштећеног, задао му више удараца рукама и ногама по глави и телу у виду нагњечина браде и десног слепоочног предела, које су представљале лаку телесну повреду, након чега је оштећени пао на земљу, те му је потом ставио ногу на леђа и задао један убод ножем у леви задњишни предео и тиме му нанео тешку телесну повреду, при чему суд закључује, да је окривљени ишао за тим да лиши живота оштећеног, у том случају га је могао убости више пута док се оштећени налазио на земљи у пределу виталних органа и било где друго у тело, а не у пределу задњице, што окривљени није учинио, посебно имајући у виду да је потом оштећени устао, отргао се и наставио да бежи, а да га окривљени и НН лице нису даље јурили, иако би се могло претпоставити са великом вероватноћом, да би га и сустигли. Дакле, како није доказано да је окривљени заиста покушао да лиши живота оштећеног, то је правилно првостепени суд правно квалификовао кривично-правне радње окривљеног, а супротни жалбени наводи јавног тужиоца оцењени су неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у погледу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном имао у виду све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина правилно одмерена, па је овим околностима дао адекватан значај. Тако је на страни окривљеног АА од олакшавајућих околности ценио његово коректно држање пред судом, а од отежавајућих околности ранију осуђиваност окривљеног, па га је, с обзиром на друштвену опасност кривичног дела и личност окривљеног као учиниоца, правилно осудио на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору и време проведено на мери забране напуштања стана, ближе означено у изреци побијане пресуде, а за овакву своју одлуку у образложењу пресуде дао је разлоге, које је у свему као правилне прихватио и овај суд.

Имајући у виду степен кривице окривљеног и околности под којима је кривично

дело извршено и по налажењу овог суда изреченом казном затвора у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

Са свега напред наведеног, а на основу одредбе члана 457 Законика о кривичном поступку овај суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Ирена Јушковић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић